

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 141/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

531/2010. (XII. 15.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2010. április 2-án előterjesztett panaszát a 2010. december 15-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag elfogultság miatti kizártsága mellett – megtartott zárt ülésen született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszosok (a férj és felesége) 2010. április 2-án írásban, majd 2010. április 12-én szóban ismértették a panaszukat.

1) A panaszosok előadták, hogy 2010. január 27-én 23 órától hajnali 2 óráig rendőrök jelentek meg a panaszosok lakhelyén és onnantól kezdve folyamatosan zaklatták, fenyegették őket, hogy hagyják el a lakhelyüket, különben megkeserítik az életüket. A panaszosok szerint az említett éjjelen 3-4 rendőr jelent meg, dörömböltek, hogy nyissák ki az ajtót, valamint fenyegetőztek is, de azt nem mondták meg, hogy miért keresik a panaszosokat. A panaszosok szerint több rendőrrel volt szó, nem csak lakhelyük szerint illetékes rendőrök, hanem valószínűleg a Készenléti Rendőrség munkatársai is jelen voltak. A panaszosok állítása szerint korábban még egy másik városba is lementek a rendőrök (ahol a panaszosok régóta nem laknak), és ott is érdeklődtek utánuk, valamint a családtagjaikhoz is kimentek. A panaszosok elmondták, hogy aznap éjjel egy másik rendőrkapitányság rendőrei is ott voltak, illetve egy speciális nyomozócsoport. Az említett éjjelen a rendőrök átkutatták a házat, az egyik panaszost (feleséget) keresve. A másik panaszos (férj) édesanyja felháborodottan

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

közölte a rendőrökkel, hogy ez az ő háza és ilyet nem tehetnek papírok nélkül, de a rendőrök őt is megfenyegették. A panaszosok elmondása szerint a rendőrökön semmilyen azonosító jel nem volt, csak onnan tudták, hogy rendőrök, hogy rendőrautóval jöttek.

2) A történetek miatt a panaszosok 2010. január 28-án 11 órakor bementek a lakhelyük szerinti rendőrkapitányságra, hogy panaszt tegyenek, ahol már a portaszolgálatról elküldték őket. Az egyik panaszos (férj) felmutatta felesége anyakönyvi kivonatát, de meg sem nézték, semmilyen tájékoztatást nem kaptak.

A panaszosok szerint minden azzal kezdődött, hogy az egyik panaszos (férj) édesanyja a panaszosoknak rosszat akart és azt állította, hogy panaszos (férj) édesanyja barátja titkos ügynök Olaszországban, ennek valóságáról a panaszosok nem tudnak semmit. Azonban elmondták, hogy abban az esetben, ha a panaszos (férj) anyja barátjának valamilyen rendőrségi ügye van (körülbelül 20 esetről van szó, de többször igazoltatták), azt mindig törlik. A panaszos (férj) anyján keresztül üzengetnek a panaszosoknak, hogy hagyják el a lakóhelyüket. A panaszos szerint akkor is hozzájuk kopognak be, amikor a szomszédot keresik. Az anyós egy szőke rendőrt többször is felismert, aki többször is jelen volt ezeknél az eseteknél. Igazolványt sosem mutattak. A panaszosok elmondták, hogy nincsenek körözve sem. Félnék a rendőrségtől, rendszeresen igazoltatják őket. A panaszosok úgy érzik, hogy mindig „őket veszik elő”, ha történik valami.

3) A panaszosok előadták, hogy 2010. január 31-én telefonon felhívta őket egy rendőr, és felszólította az egyik panaszost (feleséget), hogy menjen be a rendőrkapitányságra. Mivel a rendőrök egész délután telefonálgattak, ezért a panaszosok elmentek Szlovákiába, hogy ott kérjenek segítséget, azonban a következő vonattal vissza is jöttek, mert nem találtak semmit. Végül a panaszos (feleség) délután 16 óra körül bement a rendőrkapitányságra, ahol leellenőrizték az adatait, és ekkor derült ki, hogy 4 órával korábban kiadtak ellene egy körözést. A panaszos hallotta, hogy az egyik rendőr azt javasolta egy másik rendőrnek, hogy vigyék át a „központiba”, de a másik ezt ellenezte. Végül 6 órán keresztül tartották fogva, ennek a panaszos szerint vélhetőleg az volt az oka, hogy pártfogó felügyelet hatálya alatt állt, amit azonban azóta megszüntettek. A panaszosok furcsának találták, hogy a rendőrök tudták, hogy Szlovákiában jártak, azt mondták, hogy onnan is visszahozzák őket.

4) A panaszosok előadták, hogy 2010. április 3-án délután 14 óra körül bementek egy internet kávézóba, ahol rögtön odament hozzájuk két rendőr és igazoltatták őket. Valószínűleg erre azért került sor, mert a panaszos (férj) fel volt háborodva és hangosan méltatlankodott, amikor észrevette, hogy nincs fent a hirdetések között édesanyja háza. A panaszosok hozzáfűzték, hogy 2010. április 5-én fél 4 körül is igazoltatta őket két rendőr. Közülük az egyik szőke szeplős volt. Akkor a rendőrök annyit mondtak, hogy „egy gyors ellenőrzés”, ennél többet nem mondtak, adatokat nem kértek, csak megnézték a panaszosok igazolványait.

5) A panaszosok állítása szerint 2010. április 7-én megint zörögtek a rendőrök az otthonuk ablakán, majd az ajtón dörömböltek. Az egyik panaszos (feleség) ekkor közölte velük, hogy kihívja a rendőrséget, ennek hatására a rendőrök beültek a rendőrautóba és elmentek.

6) 2010. április 8-án éjjélkor a panaszosok állítása alapján ismét megjelent három rendőr. A rendőrök azt kiabálták a panaszosnak (férjnek), hogy „gyere le a galériáról!”. A panaszosok rokonai, valószínűleg a panaszos (férj) édesanyja engedte be végül a rendőröket, mert a rendőrök azt mondták, hogy ha nem engedik be őket, berúgják az ajtót. Az egyik panaszos (feleség) megkérdezte, hogy miért jöttek ki, mit tettek, eközben az egyik rendőr rendőrbottal

(a panaszosok elmondása szerint egy hosszú, fehér bot) fenyegette őt. Minősíthetetlen hangnemben beszéltek a panaszossal, fenyegetőztek. A panaszosok szerint azért jöttek ki, mert a panaszos (férj) édesanyja azt mondta a rendőröknek, hogy a panaszos (férj) otthon azt hírszteli, hogy ő a rendőrök főnöke. Hajnalban a panaszos (férj) édesanyja kísérte ki a rendőröket. A panaszosok elmondták, hogy korábban, 2010. április 2-án látták, amint a panaszos (férj) édesanyja és barátja kezet fognak a rendőrökkel.

7) A panaszosok előadták, hogy 2010. április 9-én megjelent otthonuknál egy rendőr adategyeztetés céljából. A panaszos (férj) átadott egy nyomozást megszüntető végzést a rendőröknek, amely egy korábbi ügygel áll összefüggésben. Az említett ügyben a panaszost (feleséget) feljelentette anyósa, emiatt 10 órát kellett a rendőrkapitányságon étlen-szomjan töltenie. A panaszosok elmondták, 2010. december 7-én hajnali fél 4 órától délután 13 óra 30 percig tartották fogva a panaszost (feleség). Amikor a rendőrök elvitték a panaszost (feleség), azt mondták, hogy „majd hozzuk reggel 8-ra”, nem is igazoltatták, csak elvitték, még azt sem engedték, hogy felöltözzön. A másik panaszos (férj) telefonálni akart, hogy segítséget hívjon, de megtiltották neki a rendőrök. A rendőrök azt is megkérdezték a panaszostól (feleség), hogy terhes-e, de amikor azt mondta, hogy nem, akkor elvitték. Ekkor a panaszos (feleség) még csak 16 éves volt, a fogdában is egyedül volt, rázárták az ajtót, végig ott ült a helyiségben, ahol gázszagot érzett. A panaszos (feleség) kabátjával takarta el a száját, hogy ne lélegezze be. Ilyen körülmények között volt ott 9 órán át, miközben a panaszos (feleség) könyörgött, hogy szellőztessenek, végül ez megtörtént, kinyitották az ablakot, és közben a panaszos szerint rajta gúnyolódtak.

8) 2010. április 11-én azért jöttek, hogy a panaszos (férj) anyjának intézetben nevelkedő unokahúgát visszavigyék az intézetbe. A panaszos (feleség) hívta ki a rendőröket, mert a panaszos (férj) anyja otthon bújattatta őt. A panaszos szerint az anyós barátját sosem keresik, pedig drogügyletei vannak.

A panaszosok elmondták, hogy zaklatásként élik meg a rendőri intézkedéseket. Ezek egy része a panaszos (férj) anyja miatt van, de van olyan eset is, amikor maguktól jönnek. A panaszosok írtak már panaszt az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumnak, ahonnan azt a tájékoztatást kapták, hogy a Testülethez lehet fordulni. A panaszosok elmondták azt is, hogy decemberben már a hajléktalanszállón is zaklatták őket. Ezt követően a Magyar Helsinki Bizottsághoz fordultak a panaszosok. Ott is tájékoztatták őket, hogy a Testülethez lehet fordulni. A panaszosok elmondják, hogy egy ismerősük korábban védelmet kapott, amit ők is szeretnének. A panaszosok úgy érzik, sokan azt is tudják, hogy eljöttek a Testülethez, ezért félnek, hogy emiatt is hátrány éri őket. Sérelmezik, hogy amikor a panaszos (férj) anyja hívja ki a rendőröket, azok rögtön megjelennek. Ez azért van így, mert valószínűleg jóban van a rendőrkapitányságokkal. Ezzel szemben, amikor a panaszosok hívják ki őket, akkor órákat kell a rendőrökre várni. A panaszosok arra is gondoltak, hogy egy korábbi esettel lehet kapcsolatban ez az eljárás. Mégpedig azzal, amikor a panaszosok korábbi lakhelyükön panaszt tettek a rendőrkapitányságon egy rendőrrel szemben.

II.

A panasz kivizsgálása során – a tényállás pontosabb megismerése érdekében – a Testület felvilágosítás-kéréssel fordult rendőrséghez, és megküldeni kérte az intézkedésekkel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, illetve konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. Az rendőrség 2010. július 28-án megküldte a Testület részére a rendőrség egyik hivatala által készített jelentés másolatát. A rendőrség említett hivatalának a

jelentése tartalmazza a Testület megkeresésére, a rendőrség szervei által adott válaszokat. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A rendőrség egyik szervének a 2010. július 22-én kelt levelében foglaltak szerint, a panaszosokkal szemben a rendőrség ezen szervének munkatársai nem fogantatosítottak rendőri intézkedést a panaszosok által sérelmezett időpontokban.

2) Az egyik rendőrkapitányság által a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumok az alábbiakat tartalmazzák.

a) A rendőrkapitányság 2010. július 22-én kelt levelében tájékoztatást ad arról, hogy a hatóság nyomozást rendelt el a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 316. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő lopás vétség elkövetésének megalapozott gyanúja miatt az egyik panaszossal (feleség) szemben. Az érintett panaszos az első gyanúsítottkénti kihallgatás során közölte, hogy hajléktalan életmódot folytat, de levelezési címként megadta az anyósa címét. A jelentést készítő rendőr megállapította, hogy az érintett panaszos elérhetőségként nem közölt telefonszámot, ezért ellenőrizte a Netzsaru adatait, hogy esetleg ott nem szerepel-e telefonszám, de a Netzsaruban sem talált elérhetőségként telefonszámot. A jelentést készítő rendőr előadta, hogy ő nem kereste telefonon a panaszost (feleség), mivel telefonos elérhetőséget sem tudott hozzá. 2010. január 31-én az ügyeletes tiszt értesítette a jelentést készítő rendőrt, hogy elfogták az érintett panaszost (feleség), ezért bevonult szolgálati helyére, hogy kihallgassa gyanúsítottként. Mivel az érintett panaszos fiatalkorú volt, így értesíteni kívánta nagykorú hozzátartozóját, jelen ügyben a másik panaszost (férjét). Ekkor maga a panaszos (feleség) adta meg férje telefonszámát és hívta fel az előadó őt és tájékoztatta, hogy feleségét gyanúsítottként hallgatja ki, és kérte, hogy jelenjen meg a kihallgatáson, mint törvényes képviselő.

Mivel a házasságkötés büntetőjogi szempontból nem teszi nagykorúvá az érintett panaszost, ezért a jelentést készítő rendőr törvényesen, a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény előírásainak megfelelően járt el, amikor 2010. január 31-én, a panaszost megkereste telefonon keresztül, hogy értesítse a kihallgatás helyéről és idejéről.

A panaszos (feleség) részére a hatóság több idézést küldött az általa megadott levelezési címre, de ezen idézésekre nem jelent meg, azok átvétel nélkül visszaérkeztek a hatósághoz. Ellenőrzésre került, hogy a megadott címen az érintett panaszos (feleség) elérhető-e. Megállapították, hogy ott nem tartózkodik, a részére küldött idézéseket nem veszi át. Mivel az eljárás során szükséges volt még további bűncselekmény elkövetésével történő gyanúsítása, és tartózkodási helye ismeretlen volt, ezért 2010. január 27-én 14 óra 24 perckor a KIR rendszerben közzétételre került az érintett panaszos (feleség) körözése, azaz elfogatóparancsot bocsátott ki a hatóság ellene. Tehát az elfogatóparancsot nem 2010. január 31-én, hanem 2010. január 27-én bocsátotta ki a hatóság.

2010. január 31-én a panaszos felesége önként jelent meg a rendőrkapitányságon és a szolgálatot teljesítő rendőröktől érdeklődött, hogy van-e ellene kiadva elfogatóparancs, mivel anyósa arról tájékoztatta, hogy kereste őt a rendőrség. Ezen információt követően a járőr szolgálat beosztottjai ellenőrizték a körözési rendszert és megállapították, hogy valóban hatályos elfogatóparancs van ellene. Ekkor elfogták és a rendőrkapitányság előállítójába kísérték.

Az érintett panaszos (feleség) 2010. január 31-én 16 óra 10 perctől 2010. január 31-én 20 óra 15 percig volt előállítva, tehát eddig korlátozták személyi szabadságát. Az előállítás időtartama alatt sor került gyanúsítottkénti kihallgatására, a jegyzőkönyv adatai szerint a kihallgatás 19 órakor kezdődött. A jelentést készítő rendőr előadta, hogy az előállítást követően azért csak 19 órakor kezdte meg a kihallgatást, mert várták a törvényes képviselőt. A panaszos számára egy védőt is értesített, akinek szintén időt kellett biztosítani, hogy a kapitányságra beérhessen, amennyiben részt kívánt volna venni a kihallgatáson.

A fentiekben már utalás történt rá, hogy a másik panaszost (férj) értesítették, hogy az érintett panaszos (feleség) gyanúsítottként kívánja a hatóság kihallgatni és jelenjen meg a kihallgatáson. Más információt a hatóság nem közölt a másik panaszossal (férj), de az előadó elmondása szerint nem is kért más információt.

b) A rendőrkapitányság 2010. január 31-én készült elfogás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés az alábbi információkat tartalmazza.

Az jelentést készítő rendőr 2010. január 31-én gépkocsizó járőri szolgálatot látott el. Szolgálati teljesítése során 16 órakor a rendőrkapitányság épületében tartózkodott, amikor az egyik panaszos (feleség) hozzálépett és megszólította. Az egyik panaszos (feleség) elmondta a rendőrnek, hogy ismerősei elmondása szerint ellene rendőrségi elfogatóparancs van kiadva, és ennek valóságát szeretné most ellenőrizni. A rendőr az érintett panaszos adatait leellenőrizte és megállapítást nyert, hogy a panaszos felesége ellen lopás bűncselekménye miatt elfogatóparancsot adtak ki. Erre tekintettel a rendőr az érintett panaszost a helyszínen elfogta és az előállító helyiségben sérülés- és panaszmentesen átadta.

Az egyik panaszos (feleség) a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban Rtv.) 29. §-ának (1) bekezdés I. fordulója alapján igazoltatták, az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján átvizsgálták, vele szemben az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt elfogatóparancs adtak ki.

Az intézkedés során kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor.

Az elfogás végrehajtásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az Rtv. 29. § (1) bekezdés I. fordulója alapján az igazoltatás, a 31. § (1) bekezdése alapján az átvizsgálás, az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján elfogatóparancs kiadása és alkalmazása jogszerű, szakszerű és arányos volt.

c) A rendőrkapitányságon 2010. január 31-én kelt személykörözés, elfogatóparancs visszavonásáról szóló határozatban foglaltak szerint a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 73. § (5) bekezdése alapján – figyelemmel a személy- és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvény 7. §-ában foglalt rendelkezésekre 2010. január 31-én a személykörözés, az elfogatóparancs visszavonásra került, tekintettel arra, hogy az érintett panaszos tartózkodási helye megállapításra került.

3) Egy másik rendőrkapitányságon, 2010. július 23-án kelt levelében tájékoztatást ad arról, hogy 2009. december 7-én az egyik panaszossal (feleség) szemben sem foganatosítottak személyes szabadságot korlátozó intézkedést, eljárást nem kezdeményeztek.

4) A egy harmadik rendőrkapitányság vezetőjének 2010. július 23-án kelt levelében az alábbiakat ismerteti.

A rendőrkapitányságon a Robotzsaru Neo program ügyeletesi eseménynaplójának és ügyeleti küldési naplójának adatai alapján megállapításra került, hogy 2010. január 27-én, január 31-én, április 3-án és április 5-én a panaszosoktól bejelentés nem érkezett, velük szemben rendőri intézkedés foganatosítására nem került sor.

A 2010. január 28-ai napra vonatkozóan, a fentiekben említett dokumentumokon túl a kapitánysági objektumban tartózkodó ügyfelekről készített nyilvántartást ellenőrizve megállapítható, hogy 2010. január 28-án sem a panaszos, sem a panaszos felesége nem jelent meg a rendőrkapitányságon.

Megállapításra került továbbá, hogy 2010. április 8-án valóban megjelent a panaszosok lakásán egy rendőr, a tartózkodási hely megállapítására vonatkozó megkeresése okán. A panaszosokkal szemben nem történt rendőri intézkedés.

A Robotzsaru Neo program adatai alapján az alábbi ügyekben szerepel a panaszos felesége:

- a 01210/6060/2010. ált számú ügyben, mint feljelentő, azonban ezen ügy hatáskör, illetve illetékesség hiánya miatt más szervhez került áttételre.
- a 01210/781/2009. bü. számú ügyben a panaszos anyja magánindítványos jogával élve feljelentést tett menyé, a panaszos felesége ellen, a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő könnyű testi sértés miatt.

A nyilvántartások alapján a fentiekben túl mást megállapítani nem volt lehetséges.

5) A Testület megkeresésére egy negyedik rendőrkapitányság vezetője 2010. november 29-én arról tájékoztatta a Testületet, hogy a rendőrkapitányság beosztottjai 2010. április 8-án megjelentek a panaszosok lakhelyén, mivel a bíróság megkeresésében a panaszos (férj) tartózkodási helyének megállapítását kérte.

A rendőrkapitányság beosztottjai a bírósági megkeresés okán jelentek meg a panaszosok lakhelyénél, ahol jelentésük alapján a panaszos (férj) fogadta őket, és elmondta, hogy a címen életritviszerűen lakik. Ezen kívül a panaszosokkal szemben más intézkedés nem történt.

III.

1) A Testület elsőként a hatáskörére vonatkozó rendelkezéseket vizsgálta meg.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

A Testület, hatáskörére vonatkozó rendelkezésre figyelemmel elsőként azt vizsgálta meg, hogy történt-e a hatáskörébe tartozó rendőri intézkedés, valamint ha történt, akkor az adott rendőri intézkedéssel összefüggésben keletkezett panaszt az érintettek az Rtv. 93. § (1) bekezdésébe foglalt, a Testületnél panaszbeadvány előterjesztésére rendelkezésre álló határidőben terjesztették-e elő.

a) A panaszos kilenc rendőri intézkedést is sérelmezett 2009. december 7. és április 9. között. Ahhoz, hogy a sérelmezett rendőri intézkedések tárgyában a Testület a vizsgálatot megkezdhesse, felvilágosítást kellett kérnie a rendőrségtől a panaszolt intézkedésekkel kapcsolatban [élve az Rtv. 93/A. § (1) bekezdésében biztosított jogkörével]. A felvilágosításkérés megválaszolása érdekében a rendőrség hivatalán keresztül megkereste az érintett rendőrkapitányságokat (amely rendőrkapitányságok illetékességi területén történtek az említett intézkedések, a panaszos elmondása szerint).

A rendőrkapitányságok jelezték, hogy tudnak két, a panaszosok által, a beadványukban sérelmezett intézkedésekről.

Az egyik rendőrkapitányság tájékoztatása alapján 2010. január 27-én az egyik panaszos (feleség) ellen az említett hatóság elfogatóparancsot bocsátott ki. Ezek után 2010. január 31-én az említett panaszos (feleség) önként jelent meg az említett rendőrkapitányságon és a szolgálatot teljesítő rendőröktől érdeklődött, hogy van-e ellene kiadva elfogatóparancs, mivel anyósa arról tájékoztatta, hogy kereste őt a rendőrség. Ezen információt követően a járőr szolgálat beosztottai ellenőrizték a körözési rendszert és megállapították, hogy valóban hatályos elfogatóparancs van ellene. Ekkor elfogták és a rendőrkapitányság előállítójába kísérték. Az érintett panaszos 2010. január 31-én 16 óra 10 perctől 2010. január 31-én 20 óra 15 percig volt előállítva.

A másik rendőrkapitányság tájékoztatása szerint 2010. április 8-án a rendőrkapitányság beosztottjai a bírósági megkeresés okán jelentek meg a panaszosok lakhelyénél, ahol jelentésük alapján a megkereséssel érintett panaszos (férj) fogadta őket, és elmondta, hogy a címen életvitelszerűen lakik. Ezen kívül a panaszosokkal szemben más intézkedés 2010. április 8-án nem történt.

A további hét sérelmezett intézkedésről (a 2010. január 31-én és 2010. április 8-án történt intézkedések kivételével) a panaszosok által meghatározott időpontokban (2009. december 7., 2010. január 27., január 28., április 3., április 5., április 7., április 9.) a megkeresett rendőri szerveknek nem volt tudomásuk, vagyis a sérelmezett időpontokban a panaszosokat sem igazoltatottként, sem előállítottként, sem más minőségében nem vonták eljárás alá. (Más időpontokban azonban történtek intézkedések a panaszosokkal szemben, és ellenük több feljelentést is tettek.)

A panaszbeadványban foglaltakat összevetve a rendőrség által megküldött információkkal, figyelembe véve, hogy több intézkedést is kifogásolt a panaszos – közöttük előállítást is –,

amelyek egyenként is részletesen dokumentálandók, így a rendőrség nyilvántartásaiban szükségképpen legalább valamelyiknek meg kellene jelennie, tekintettel arra is, hogy a rendőrség az intézkedések visszakeresése érdekében minden érintett szervet megkeresett, amelyektől információ várható volt, és mindezek ellenére az illetékes rendőrkapitányság nem rendelkezik semmilyen adattal, a rendőrségi nyilvántartások pedig nem tartalmaznak semmilyen adatot az említett intézkedések kapcsán; a Testület nem vonta kétségbe a rendőrség azon állítását (amely tehát dokumentumokkal megfelelően alá volt támasztva), hogy ezek az intézkedések – legalább is az említett időpontokban és helyszíneken – nem történtek meg.

b) A Testület – az előző pontban megfogalmazottak alapján kizárólag – a 2010. január 31-én és április 8-án történt intézkedéseket vizsgálta meg a panaszbeadvány előterjesztésének határidejére vonatkozó rendelkezés tükrében. A már említett Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

A panaszosok 2010. április 12-én terjesztették elő panaszukat a 2010. január 31-én és április 8-án történt rendőri intézkedésekkel kapcsolatban.

A 2010. április 8-án történt rendőri intézkedéssel kapcsolatban megállapítható, hogy a panaszosok, a panasz előterjesztésére rendelkezésre álló 8 napon belül terjesztették elő panaszukat.

A 2010. január 31-én történt rendőri intézkedéssel kapcsolatban azonban egyértelműen megállapítható, hogy a panasz elkésztett, ezért a Testületnek azt kellett vizsgálnia, hogy fenn állt-e olyan körülmény, amelyből arra lehet következtetni, hogy a panaszost panaszjogáról (Testülethez fordulás lehetőségéről) nem tájékoztatták, vagy panasztételre nem volt lehetősége. A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumokból megállapítható, hogy a panaszos (feleség) 2010. január 31-én történt előállítására időtartamáról kapott igazolás szerint a panaszost tájékoztatták a Testülethez fordulás lehetőségéről. Tekintettel arra, hogy a panaszos aláírásával igazolta, hogy az igazolásban foglaltakat tudomásul vette (és az igazolás egy példányát át is vette), ezért a Testület a 2010. január 31-én történt rendőri intézkedéssel kapcsolatban előterjesztett panaszt elkésztettsége miatt nem vizsgálhatta.

[A panaszos által kifogásolt, ellene 2010. január 27-én kibocsátott „körözés” vizsgálata pedig az Rtv. hivatkozott 92. § (1) bekezdése alapján nem tartozik a Testület hatáskörébe.]

2) Érdemben tehát a Testület – a rendőrségi dokumentumokban foglaltakra, a Testület hatáskörére és a panaszbeadvány előterjesztésének határidejére vonatkozó törvényi előírásokra is figyelemmel – a panaszossal szemben 2010. április 8-án fogatosított rendőri intézkedést vizsgálhatta.

A rendőrkapitányság tájékoztatása szerint 2010. április 8-án a rendőrkapitányság beosztottjai bírósági megkeresést teljesítve jelentek meg a panaszosok lakhelyénél, ahol jelentésük alapján az egyik panaszos (férj) fogadta őket, és elmondta, hogy a címen életvitelszerűen lakik. Ezen kívül 2010. április 8-án a panaszosokkal szemben más intézkedés nem történt.

Ezzel szemben a panaszosok a panaszbeadványban előadták, hogy 2010. április 8-án, éjfélkor lakhelyükön megjelent három rendőr, és azt kiabálták az egyik panaszosnak (férj), hogy

„gyere le a galériáról!” A panaszosok rokonai beengedték a rendőröket, mert a rendőrök azt mondták, hogy ha nem engedik be őket, berúgják az ajtót. Az egyik panaszos (feleség) megkérdezte a rendőröket, hogy miért jöttek ki, közben az egyik rendőr rendőrbottal (a panaszosok elmondása szerint egy hosszú, fehér bot) fenyegette a kérdező panaszost. A panaszosok állítása szerint minősíthetetlen hangnemben beszéltek velük a rendőrök, megfenyegették őket.

A panaszosok azonban azt is előadták, hogy 2010. április 9-én megjelent otthonuknál egy rendőr adategyeztetés céljából. A panaszos az említett rendőri intézkedés során (férj) átadott egy nyomozást megszüntető végzést a rendőröknek, amely egy korábbi ügygel áll összefüggésben. A panaszos beadványában a rendőri intézkedéssel kapcsolatban azonban panasszal nem élt, a rendőri fellépéssel kapcsolatban nem fogalmazott meg kifogást.

A panaszbeadvány és a rendőrségi dokumentumok alapján felmerül a kérdés, hogy a panaszos által 2010. április 9-ére helyezett rendőri intézkedés nem egyezik-e meg a rendőrségi dokumentumokban 2010. április 8-ára datált rendőri intézkedéssel. Ezt a felvetést támasztja alá az a tény, hogy a rendőri és a panaszosi állításban foglaltak alapján a rendőri intézkedésről a panaszos és a rendőr elmondásai megegyeznek, egyedül az intézkedés időpontja tekintetében van eltérés a panaszos és a rendőri állítás között.

Mindezek alapján a panaszos által leírtakból és a rendőri dokumentumokból a Testület álláspontja szerint arra lehet következtetni, hogy a rendőrkapitányság által 2010. április 8-ára datált rendőri intézkedés megegyezik a panaszosok által 2010. április 9-ére helyezett rendőri intézkedéssel. **Tekintettel pedig arra, hogy a panaszosnak az említett intézkedéssel kapcsolatban panaszja nem keletkezett, a Testület álláspontja szerint nem került sor alapjogot sértő intézkedésre.**

A Testület ezek után szükségesnek találta még megvizsgálni a panaszosok állítása szerint 2010. április 8-án történt rendőri intézkedést.

A megkeresett rendőrségek által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján, a 2010. április 8-i intézkedés kivételével egyik állományába tartozó rendőrök sem foganatósítottak intézkedést 2010. áprilisában a panaszosokkal szemben. A Testület figyelemmel az állásfoglalás 1. pont a) alpontjában foglaltakra, nem vonta kétségbe a rendőrség azon állítását, hogy a panaszosok 2010. április 8-ára helyezett rendőri intézkedés – legalább is az említett időpontban és helyszínen – nem történt meg.

Mindezek alapján a panaszosok által 2010. április 8-án történt rendőri intézkedéssel kapcsolatban a Testület rendőri intézkedés hiányában nem állapított meg alapjogsérelmet.

IV.

A Testület az ügy összes körülményének mérlegelés után arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések a panaszosnak nem okoztak jogsérelmet, ezért – figyelemmel az Rtv. 93. § (2) bekezdésében foglaltakra – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2010. december 15.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
előadó testületi tag, elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület